

ΕΛΕΝΑ ΠΕΤΡΟΒΝΑ ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ

Η Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκυ γεννήθηκε το 1831 στο Αικατερινοσλάβ της Ουκρανίας. Λέγεται πως υπήρξε η επιφανέστερη αποκρυφίστρια στην ιστορία της Δύσης και η αντιπρόσωπος της Αδελφότητας των Διδασκάλων της Σοφίας. Έφερε την Αρχαία Σοφία από την Ανατολή, την οποία ονόμασε Θεοσοφία. Ίδρυσε το 1875 στη Νέα Υόρκη το Θεοσοφικό Κίνημα μαζί με τους Χένρυ Στηλ Όλκοτ και Ουίλλιαμ Κουάν Τζατζ. Το έργο της υπήρξε ένα είδος ανοιχτής μύησης καθώς έδωσε τη δυνατότητα στον άνθρωπο του 19ου αιώνα να ενδιαφερθεί και να γνωρίσει θέματα που αφορούν στην μεταφυσική όψη της ζωής. Ο προορισμός της ήταν να παρουσιάσει στην Δύση την πνευματική επιστήμη της απώτατης αρχαιότητας, τη Θεοσοφία, που επί αμέτρητους αιώνες ήταν ο μίτος που ένωνε την ανθρωπότητα με τη θεία γνώση. Για ένα έργο τέτοιας σπουδαιότητας απαιτείτο η υπέρβαση κάθε προσκόλλησης στα πράγματα των αισθήσεων και μια καθάρια εσωτερική φύση που θα της επέτρεπε την ανάληψη της μεγάλης ευθύνης να εμφανίσει το θεοσοφικό έργο που, όπως η ίδια διαβεβαίωσε, της είχε ανατεθεί από τον Διδάσκαλό της.

Από παιδάκι παρουσίαζε οξυδέρκεια και εκπληκτικές ψυχικές ικανότητες για την ηλικία της. Ωριμάζοντας έγινε μια γυναίκα με δυνατή θέληση, ανεξάρτητη, ασυμβίβαστη και γενναιόψυχη, και έτρεφε μεγάλο σεβασμό για τη δικαιοσύνη. Είχε ακλόνητη πίστη προς την κυβερνούσα Δύναμη του σύμπαντος και ανυπέρβλητη αυταπάρνηση και αφοσίωση στο έργο που της ανατέθηκε από τους Διδασκάλους της Σοφίας να φέρει σε πραγμάτωση στην γη.

Η μητέρα της γνωστή συγγραφέας της εποχής της, έθεσε στα βιβλία της πολλές φορές το ζήτημα της θέσης της γυναίκας στην ρωσική κοινωνία και την έλλειψη ευκαιριών για την μόρφωσή τους. Η γιαγιά μαζί με τον παππού της υπήρξαν από τους πρωτοπόρους του ρωσικού διαφωτισμού. Στην βιβλιοθήκη της γιαγιάς της η μικρή Έλενα είχε την ευκαιρία να μελετήσει σημαντικά έργα για την ιστορία, τις φυσικές επιστήμες, την αρχαιολογία, λαμβάνοντας έτσι γνώσεις που θα την βοηθούσαν αργότερα να αναλύσει με επιστημονικό τρόπο στην Δύση όσα θα μάθαινε κατά την μαθητεία της στην Ανατολή. Έτυχε επιμελημένης μόρφωσης, έπαιζε όργανα και πιάνο με εξαιρετική ευχέρεια και χάρη, ζωγράφιζε θαυμάσια, και φημιζόταν για την γλωσσομάθειά της. Ήταν ένα άτομο ιδιαίτερα χαρισματικό και διαβεβαίωνε πως είχε έντονη δίπλα της μια ισχυρή αόρατη παρουσία, που την

προστάτευε και την καθοδηγούσε. Διηγόταν γεγονότα που είχαν συμβεί αιώνες πριν, στα μέρη και στα κάστρα που επισκεπτόταν και συχνά την άκουγαν να μιλά με αόρατες οντότητες. Όμως οι ψυχικές της ιδιότητες ήταν μόνο μια κατάσταση που αργότερα έθεσε υπό τον πλήρη έλεγχό της, καθώς οι Διδάσκαλοί της επέμεναν στον έλεγχο των ψυχικών και στην ανάπτυξη κυρίως των πνευματικών της στοιχείων. Μέσω ησυχασμού στον Καύκασο και το Θιβέτ πέτυχε να αφυπνίσει τις πνευματικές δυνάμεις της και να ανασύρει τις γνώσεις που είχε συσσωρεύσει στη διάρκεια των περασμένων ζωών και μνησμών της.

Η Έλενα Μπλαβάτσκι ταξίδεψε σχεδόν σε όλον τον κόσμο, θα λέγαμε ότι η ζωή της υπήρξε ένα συνεχές ταξίδι που την έφερνε σε επαφή με πολιτισμούς πανάρχαιους, με απόκρυφες παραδόσεις, με γνώσεις και μνημεία αρχαίων λαών. Αυτή η συνεχής επικοινωνία με διαφορετικές νοοτροπίες, θρησκείες, πολιτισμούς και ανθρώπους την δίδαξε να είναι ανεκτική προς τις θέσεις των άλλων και την γέμισε με έναν πλουραλισμό γνώσεων, δύο καταστάσεις που αργότερα την βοήθησαν να πραγματώσει το Θεοσοφικό έργο της.

Η αποστολή της ξεκίνησε, όταν το 1851, στο Λονδίνο, συνάντησε τον Διδάσκαλό της αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό του τον μύστη με τον οποίο συνομιλούσε στα όνειρά της από την παιδική της ηλικία. Το έργο που της ανατέθηκε ήταν να επαναφέρει μια όψη της θείας σοφίας στον κόσμο της Δύσης. Πολλά από τα επτασφράγιστα μυστικά γνωστοποιήθηκαν μέσω των βιβλίων και των άρθρων της και επηρέασαν τον υλισμό, τις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες της κοινωνίας των μόλις προηγούμενων αιώνων.

Ονόμασε Θεοσοφία, που ερμηνεύεται ως η θεία σοφία και με αυτόν τον όρο προσδιόρισε το έργο της. Η Θεοσοφία θεωρείται η κοιτίδα της Αλήθειας από την οποία πηγάζει η σοφία και η πνευματική επιστήμη. Η ανθρωπότητα όπως και το σύνολο της πλανητικής μας ζωής αποτελεί μία από τις φαινομενικές παρουσιάσεις της Μίας Ενδοκοσμικής Αρχής, ενώ τα όσα υπάρχουν πάνω στον πλανήτη ως μύηση, θρησκεία, επιστήμη, τέχνη και μυστική παράδοση είναι απόρροια αυτού του μεταφυσικού πυρήνα. Αυτές οι πνευματικές απορροές της Μίας Ύπαρξης εμφανίζονται ανάμεσά μας μέσω της αθάνατης σειράς των Μυσταγωγών και των Διδασκάλων της Σοφίας, οι οποίοι μεταλαμπαδεύουν την εσωτερική Πραγματικότητα στην ανθρωπότητα αποκαλύπτοντάς της σταδιακά τους νόμους και τους τρόπους που στηρίζουν την πνευματική της πρόοδο. Η αποστολή της Έλενας Μπλαβάτσκι ήταν να επαναφέρει στο παγκόσμιο προσκήνιο την ιδέα της Θεοσοφίας – μια ιδέα που ανανέωσε τη γνώση για την ενότητα της ζωής και ως εκ τούτου την αδελφότητα των ανθρώπων – ενώ, ανασηκώνοντας ένα τμήμα από τον πέπλο της Ίσιδας, απεκάλυψε στην ανθρωπότητα και κυρίως στους Δυτικούς, τις απόκρυφες όψεις της ζωής μας που έως τότε υπήρχαν κρυμμένες συμβολικά στα μυστήρια και ήταν γνωστές μόνο στους ελάχιστους. Τό έργο της έφερε στον κόσμο ένα τμήμα της Αρχαίας Σοφίας προσαρμοσμένο στις ανάγκες της εξέλιξης του δυτικού ανθρώπου. Τον πληροφόρησε ως προς τις μεταφυσικές αιτίες και διαδικασίες του σύμπαντος και του ανθρώπου και τον συνειδητοποίησε ως προς την αιτία και τον σκοπό της ύπαρξής του πάνω στον γήινο πλανήτη. Η Ε. Μπλαβάτσκι, μίλησε για τους νόμους του Κάρμα και της Μετενσάρκωσης, για τη μεταθανάτια ζωή, για την επταπλότητα των αρχών και των πεδίων, για την απόκρυφη ζωή του πλανήτη και της ανθρωπότητας και κυρίως αποκάλυψε την ύπαρξη και το έργο της Πνευματικής Ιεραρχίας, της οποίας ο φωτεινός ίσκιος βρίσκεται συνέχεια ανάμεσά μας.

Η μεγαλύτερη επιτυχία της είναι πως έκανε αντιληπτό ότι πίσω από τα φαινόμενα υπάρχει ένα Θείο Σχέδιο που επιδιώκει σταθερά την πνευματική πρόοδο των ανθρώπων που πραγματοποιείται με προσωπική βούληση, προσπάθεια και εμπειρία. Αυτό το εξελικτικό σχέδιο προωθείται και στηρίζεται από Πνευματικά Όντα, τα οποία υπάρχουν και παραμένουν στην ανθρωπότητα προς χάρη της πνευματικής της εξέλιξης. Επεδίωξε επίσης μέσω της θεοσοφικής διδασκαλίας να ενσταλάξει ενωτικές αρχές, τέτοιες ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να υπερβαίνουν την χωριστότητα, το δόγμα και την φανατική προσκόλληση στο προσωπικό.

Η ίδια έγραψε σε κείμενο που δημοσιεύθηκε μετά τον θάνατό της στο περιοδικό Λούσιφερ, τεύχος Σεπτεμβρίου 1891: «Υπάρχει ένας δρόμος κακοτράχαλος και γεμάτος αγκάθια, γεμάτος κινδύνους κάθε είδους, αλλά εντούτοις ένας δρόμος που οδηγεί στην καρδιά του σύμπαντος. Μπορώ να σας αποκαλύψω πώς να συναντήσετε Εκείνους που θα σας δείξουν τη μυστική είσοδο, που ανοίγει πάντα προς τα μέσα και κλείνει ερμητικά πίσω από τον νεόφυτο για πάντα.»

Η Ε. Π. Μπλαβάτσκι υπήρξε ο πρόδρομος της Νέας Εποχής, ο πρωτοπόρος της οικουμενικής ιδέας και ο σκαπανέας της παγκοσμιότητας. Το έμβλημα - motto του Θεοσοφικού Κινήματος « η αδελφότητα των ανθρώπων » έγινε η βάση της συνύπαρξης και της αλληλεγγύης μεταξύ των ανθρώπων και άμβλυσε την άγνοια και τη χωριστότητα προτείνοντας περισσότερη κατανόηση, συμπάθεια και αλτρουϊσμό.

Προσδιόρισε ως «Πρακτική Θεοσοφία» και «Ηθική» την εφαρμογή των θείων αρχετύπων στην καθημερινή ζωή. Για την Ε.Π.Μπλαβάτσκι, θεόσοφος είναι αυτός που εφαρμόζει τα όσα προσδιορίζει η θεία γνώση. Η συμπεριφορά του θεόσοφου είναι το αποτέλεσμα συνδυασμού ήθους και γνώσης των εσωτερικών νόμων που διέπουν σύμπαν και άνθρωπο.

Η Ε.Π. Μπλαβάτσκι δεν χαρακτήρισε ποτέ τον εαυτό της ως «αυθεντία», αλλά είπε πως είναι μόνο ο «αγγελιαφόρος» από τη Μεγάλη και Αρχαία Στοά των Διδασκάλων της Σοφίας και προσφέρει τις διδασκαλίες των Αδελφών της ανθρωπότητας ως «ένα μπουκέτο με λουλούδια που το μόνο δικό της σε αυτό είναι το σχοινί που τα ενώνει».

Τα κυριότερα έργα της είναι : «Αποκαλυμμένη Ίσις», «Η Μυστική Δοξασία», «Το Κλειδί της Θεοσοφίας» και « Η Φωνή της Σιγής ». Συνέγραψε πληθώρα άρθρων στα περιοδικά «Θεόσοφος», «Λούσιφερ» και «Ατραπός», τα οποία είναι συγκεντρωμένα στους δεκατέσσερεις τόμους των Collected Writings (Άπαντα).

Έφυγε από την ζωή στις 8 Μαΐου, 1891, συμπληρώνοντας έως την τελευταία στιγμή παραγράφους στα κείμενά της. Οι Θεόσοφοι σε όλο τον κόσμο, τιμούν την ημέρα της αποχώρησης της ιδρύτριας του Κινήματος προσκομίζοντας άνθη, ιδιαίτερα λευκούς λωτούς, και διαβάζοντας αποσπάσματα από τα βιβλία της.

Η τελευταία της επιθυμία και παραίνεση προς τους μαθητές της ήταν «Να κρατήσουν τον δεσμό αδιάσπαστο» εννοώντας την μελέτη και την διάδοση της γνήσιας θεοσοφικής διδασκαλίας όπως παραδόθηκε από την Καρδιά της Σοφίας.

Η επιθυμία της καταγράφεται στο Κλειδί της Θεοσοφίας όπου λέει :

«Αυτό το βιβλίο γράφηκε για την μελέτη και την διάδοση της Θεοσοφίας».